

Het geheim van God

Het geheim van God is Christus de Uitverkorene, waardoor Hij Zijn voorgenomen doel en de volheid der mensheid bereikt. Christus is Gods woord dat voort gaat 'overwinnende en om te overwinnen.' (Opb.6:2) 'Zo wil ik hen bemoedigen en hen in liefde bijeenhouden, opdat ze tot de volle rijkdom van allesomvattend inzicht komen, tot de kennis van **Gods mysterie: Christus**, in wie alle schatten van wijsheid en kennis verborgen liggen.' (Col.2:2,3)

Wat is er nu eigenlijk geheim aan God? Vanaf de zondeval werd door de satan gepoogd zoveel mogelijk het karakter en de bedoelingen van God voor de mensen te verbergen en verborgen te houden en de toegang tot Hem te belemmeren. Door de zonde te doen heeft de mens zijn vooruitzicht op het plan dat de Vader met hem had verloren en kan de mens niet meer tot God komen, Hij woont immers in een voor zondaars ontoegankelijk licht. (1Tim.6:16) Geheimen zijn zaken die we niet 'zien' ze zijn versluierd of bedekt en voor anderen verborgen doordat er een gordijn voorhangt, een 'voorhangsel'. Door de bedekking weg te nemen komen de geheimen aan het licht. Wie en hoe God de Vader is, heeft de satan door de eeuwen heen zoveel mogelijk geprobeerd verborgen te houden, doch toen de tijd rijp was heeft Jezus Christus Hem ons bekendgemaakt. (Joh.1:18) Ooit was de hemel voor ons als van koper en konden wij niet tot God naderen, maar doordat Christus voor ons de weg heeft vrijgemaakt kunnen wij tot de Allerhoogst opklimmen en Zijn gaven ontvangen. (Deut.28:23)

De aangehaalde tekst uit Deuteronomium waarin de vervloekingen vanuit de hemel uitvoerig worden omschreven, stellen wij als voorbeeld om al het onheil uit

het Oude Testament te verklaren. Wanneer een mens de geboden van God overschrijdt dan valt hij in zonde en wordt hij slaaf van de boze geesten en plaatst zich daarmee buiten de bescherming en de hulp van Jahweh. De ramspoed die deze omgang en het contact met de onreine geesten hem oplevert komt wel uit de onzienlijke hemelse gewesten maar dan vanuit de duistere zijde, van het rijk van satan. De toorn van God rust op de demonen en wie als mens gemeenschap met hen heeft moet die toorn eveneens ondergaan. De rechtvaardige daarentegen behoudt het geloof en de zekerheid dat Jahweh Zelf hem uit elke benauwenis verlossen zal. De gedachte dat God een rechtvaardig en onschuldig mens met ziekten slaat en hem aan zijn geestelijke vijanden overlaat is dus onjuist, ook al werd dat door gebrek aan inzicht door velen uit de oude bedeling gedacht. De openbaring over dit thema die ons met Christus in het nieuwe verbond wordt aangereikt, maakt duidelijk dat God enkel goed is en dat iedere gave die goed is van Hem komt. Als de bedekking eenmaal van het verstand is verdwenen kunnen we duidelijk zien dat vanuit de onzienlijke hemelse sferen de duivel met onheil op de mens inwerkt en dat ook het goede van de hemel tot de mens komt, maar dan vanuit het Koninkrijk van God. (Jak.1:17) Wanneer wij die van Christus zijn door de duivel worden aangevallen en deze probeert ons met ziekte te slaan, dan belijden wij niet zoals Job deed dat de Heere dit doet maar geven dit vast in het geloof over aan onze Vader, in de zekerheid dat Hij nu wij heilig zijn ons van de boze zal verlossen en altoos met ons is om voor ons te zorgen. (Matt.6:13 en 1Petr.5:7) Hosanna in de hoogste hemelen!

God immers is Geest en Hij existeert in de wereld der geesten, de geestelijke wereld of hemel. De psalmist schreef in psalm 115:16 'De hemel is de hemel van de HEER, de aarde heeft hij aan de mensen gegeven.' Dus in een geestelijke wereld die we niet met onze natuurlijke

ogen kunnen zien bevindt zich het Koninkrijk der hemelen, daar is de troon van God. Doordat God enkel goed is, heeft Hij ons óók liefgehad ‘toen wij nog zondaren waren’, dus toen wij los van Christus in duisternis verbleven. God heeft dus mensen lief ook al zijn zij zondaars, Hij kan dan echter geen omgang met hen hebben en zijn zij allen aan de dood overgeleverd. Daarom gaf Hij Zijn Zoon, om die zondaren te redden van de dood. (Joh.3:16)

Als God spreekt om Zijn wil bekend te maken, gebruikt Hij daar dikwijls Zijn heilige engelen voor die Zijn dienaren zijn. Ook spreekt Hij bij monde van de profeten, zoals die ook al optraden in het Oude Testament. Doordat God op deze manieren tot Zijn oude verbondvolk sprak, werd dit met Zijn gedachten bekend. Het aller belangrijkste wat God ooit heeft gesproken, dat sprak Hij door middel van Zijn Zoon Jezus en het aller belangrijkste wat God ooit heeft gedaan, dat deed Hij eveneens door Hem.

De woorden die Jezus sprak zijn de belangrijkste woorden die God heeft gesproken. Door Christus sprak God Zelf tot Zijn volk. Als Woord was Christus van eeuwigheid bij de Vader en doordat God Hem uitsprak, nam dit Woord vlees aan in Zijn Zoon Jezus. Jezus spreekt vervolgens de woorden van Zijn Vader en dat zijn woorden die mensen tot leven brengen. Doordat Jezus woorden van eeuwig leven heeft en deze uitdeelt aan de mensen, worden die daardoor met Hemzelf verbonden. Vanwege het contact met de Heilige en Reine God komt Zijn *genade* over de mens die Zijn woord heeft gehoord en die heeft aangegrepen. Dit is het Evangelie: de boodschap waar Gods kracht in schuilt, de mens blij maakt en hem in vrijheid stelt.

Evangelie betekent immers blijde boodschap. Dit evangelie dat levend maakt werd dus voor het éérsst door Jezus Christus de Zoon van de levende God verkondigd. Dit belangrijkste Woord heeft God toen Hij de tijd geschikt

vond uiteindelijk uitgesproken, nadat Hij al vele malen door de profeten groot en klein tot Zijn volk gesproken had. (Hebr.1:1) Dit laatste Woord was het belangrijkste en ‘hoogste’ wat de Schepper ooit had gezegd.

Iemand schreef eens: ‘Toen kwam het Hoge Woord eruit!’ (Rom.16:25) Ook dit laatste Woord van God dat vlees werd in de mens Jezus, was aanvankelijk voor de mensen verborgen en dus *geheim*. Het was immers bij God in de onzienlijke wereld de hemel en het was God. Nu bij de geboorte van Jezus dit Woord in de zichtbare wereld tevoorschijn kwam, werd het geheim van God zichtbaar en tastbaar. (1Joh.1:1)

Gods grote geheim waar niemand inzicht in had gehad ook de engelen niet, werd openbaar nu de aangekondigde *Christus* de Messias eindelijk was geboren. (1Kor.2:8) Op die manier was het Woord van God bij de mensen en kon men Hem aanraken en Zijn heerlijkheid aanschouwen. Aan Jezus Gods vleesgeworden Woord kon men zien wie God is en wat voor karaktereigenschappen de Allerhoogste heeft, zo vol van goedheid en vol van waarheid. Het geopenbaarde geheim is dus dat het Woord van God vorm aannam in de mens Christus Jezus. In Hem kwam God vanuit de onzienlijke wereld in de zienlijke en manifesteerde Hij Zichzelf tussen Zijn volk. (Joh.1:11)

Door de Christus voort te brengen interfereert God dus Zelf in de strijd tussen de goedwillende maar zwakke mens en diens vijand, de duivel. Dit geheim was sinds alle tijden verborgen geweest en hierin had geen schepsel ooit inzicht gehad, dat God Zelf door de Christus Zijn beloften van verlossing en herstel inlost doordat Hij in een mens van vlees en bloed Zijn woning maakt, in Christus. De inwoning van God Zelf was tot dan toe nog nooit voorgekomen. Wel was er sprake van enkele mensen ‘op wie de Geest des Heren was’, denk bijvoorbeeld aan Mozes, Elia en Johannes de Doper. De inwoning door de

Allerhoogste gebeurt uitsluitend bij die mens die uit Hem is geboren geworden. Beter nog, uitsluitend in Zijn Uitverkorene *Christus* en daarmee in allen die tot deze Uitverkorene behoren en er deel van uitmaken. Om deze geestelijke geboorte de wedergeboorte, van natuurlijk mens naar geestelijk wezen mogelijk te maken was de prediking en het werk van Jezus Zelf nodig tot en met het kruis van Golgota. Doordat Jezus de Weg van de Geest voor alle andere mensen heeft geopend, kunnen wij nu door Hem gereinigd worden en zelfs deelgenoot van Christus worden en daarmee zoon van de heilige Vader. Hiertoe hebben wij immers macht ontvangen zoals Johannes dat in zijn Evangelie schrijft. (1:12)

Dit nu is het vervolg van het grote geheim waarvan geen schepsel geweten heeft dat God langs die weg de toegang tot eeuwig leven en het eeuwige licht mogelijk zou maken: Jezus als Zijn Zoon, volkomen rechtvaardig sterft de dood en ondergaat het loon wat zondaren verdienen. Doordat de dood Jezus de Levende niet kan vasthouden overwint Hij hem en ontnemt Jezus de dood alle macht over hen die hun toevlucht tot Hem nemen. (Joh.6:37/40)

Deze fase in de schepping die reeds is aangebroken is er een van het herstel en de wederoprichting van alle dingen, hiervoor gaat Christus zorgen. (Hand.3:21) God zal wel gedacht hebben, als het goed moet gebeuren doe ik het Zelf! Dit van Gods geslacht zijn, Zijn nakomeling en daarmee deel van God geworden zijn van een gewoon mens doordat God bij hem of haar komt wonen, was en is voor de Joodse religieuze elite een onmogelijkheid. Ook in onze moderne tijd zijn er zeer veel godsdienstrakkers van diverse pluimage die deze oorspronkelijke bedoeling van God, Hij én de mens door Christus tot één goddelijk wezen geworden, loochenen en ontkennen.

Dat God Zelf aan het begin van onze jaartelling Zich in de Messias onder het oude bondsvolk begaf, werd door de oversten der Joden en Farizeeën als godslastering verworpen. Maar een profeet uit hun eigen volk had dit reeds lang geleden voorspeld: ‘Want een kind wordt ons geboren, een zoon wordt ons gegeven. De heerschappij rust op zijn schouders; men noemt hem: Wonder van beleid, Sterke God, Vader voor eeuwig, Vredevorst’. (Jes. 9:5)

Dit was ook de uiteindelijke reden dat de schriftgeleerden en oversten der synagoge wilden dat Jezus tot de doodstraf moest worden veroordeeld. (Mat.26:63/66) Voor hen betekende het Zoonschap van Jezus, dat Hij Zich gelijkstelde aan God. De Zoon bezit immers dezelfde afkomst. Hij en de Vader hebben inderdaad dezelfde goddelijke natuur.

‘Christus Jezus,.. die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht,’ (Fil.2:6) Er is echter maar één die deze haat jegens de Allerhoogste in de leiders van het Joodse volk aanwakkerde en die hen inspireerde, de duivel. Jezus had al eens gezegd dat zij de duivel als vader hadden en dat zij de begeerten van hun vader wilden doen. Deze duivelse haat tegen de levende God, werd nu door de kinderen van de duivel op Jezus de Zoon van God afgewenteld. (Joh.8:44)

De grote afkeer en haat die de duivel jegens de Schepper heeft, kon hij nu door de oversten heen demonstreren doordat hij God Zelf in de gestalte van Jezus onder handbereik had. Het geweld en de woede van de satan jegens God kon hij nu laten zien en hetgeen hij eigenlijk altijd al wilde, dacht hij nu te gaan bereiken door de Allerhoogste te vermoorden. De satan wilde immers zelf God zijn en door de Waarachtige die in het vlees was gekomen te elimineren, meende de duivel alleenheerser te kunnen worden. (Jes.14:14)

De gehele wereld lag onder zijn controle en de boze had hier zijn rijk reeds gevestigd, door de voormalige

gezaghebber Adam in zijn dienst te krijgen. (Rom.6:16) Nu probeerde hij de hemel te bestormen door de Hoogste macht, die vanuit de hemel in zijn rijk was geboren en opgegroeid, te overweldigen en te vermoorden door een marteldood aan een houten kruis.

In satans macht, vervloekt is immers hij die aan het hout hangt. (Gal.3:13)

De Machthebber uit de hemel Christus ging hier de confrontatie aan met satan, aan wie de macht over de wereld ooit was overgegeven. (Luc.4:6) Indien in deze openlijke botsing de hemelse Machthebber aan de machthebber der wereld onderworpen kon worden, dan zou die voortaan ook de macht in de hemel kunnen overnemen. Vanuit het oogpunt van de duivel leek dit te gaan lukken, want een dode machthebber heeft geen macht meer!

Maar het verstand van de duivel was niet toereikend en hij maakte een calculatiefout. De duivel had er geen rekening mee gehouden dat slechts zondaars in de dood gevangen gehouden kunnen worden en geen rechtvaardige dus nazaat van God. Daarom kon onze Heer Jezus ook de weëen van de dood doorbreken. (Hand.2:24) Andere teksten hebben: de dood kon Hem niet vasthouden! (NBG51,WV95)

Menende de heerser te worden raakte de duivel ook hetgeen hij had kwijt, namelijk het gezag en de macht over de wereld en hen die daarin zijn. Nu kon de hemelse Machthebber Zijn Koninkrijk vanuit de hemel ook op de aarde vestigen en daardoor zouden al de dienaren van de duivel, alle zondeslaven de kans krijgen om van hem weg te lopen en hun nieuwe Heer Koning Jezus te gaan dienen.

Het grootste kenmerk van Christus én zij die tot Zijn Lichaam behoren is hun gehoorzaamheid aan en *afhankelijkheid* van de eeuwige Vader. Jezus heeft altijd geloof in hetgeen God Zijn Vader Hem zal geven en de Meester leert ook ons dat wij ons altijd afhankelijk moeten weten van de Almachtige Vader, zelfs al hebben wij het

eindoel van het geloof bereikt. Jezus zegt daartoe tegen het kleine groepje trouwe volgelingen 'Ik kan van Mijzelf niets doen; gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet mijn wil, doch de wil van Hem, die Mij gezonden heeft.' (Joh.5:30)

De naam van God: JHWH

Grieks was in het begin van onze jaartelling de alom gesproken taal in het midden oosten, te vergelijken met het huidige Engels dat in onze moderne tijd over de hele wereld wordt gebruikt. Omdat het Joodse volk in de verstrooiing was geraakt en voor velen van hen ook het Grieks de voertaal was geworden, werd de Hebreeuwse Tenach (het Oude Testament) enkele eeuwen vóór onze jaartelling door 70 (of 72) geleerden in het Grieks vertaald. Deze Griekse vertaling wordt de Septuagint genoemd en behoort samen met de Samaritaanse Thora tot de oudste versies van de Schrift. Vanwege het toenmalig algemeen gebruik van de Griekse taal werden ook de boeken en de brieven van het Nieuwe Testament voor het eerst in het Grieks neergeschreven, waarmee de Griekse versie dus de basis vormt voor álle latere vertalingen van het Nieuwe Testament. In de Griekse taal heten de letters waarmee de naam van God 'JHWH' wordt aangeduid het 'tetragrammaton', wat Grieks is voor 'vier letters'. De naam van de Allerhoogste 'JHWH' werd echter door de Joodse lezer nooit uitgesproken (behalve door de hoge priester) omdat hij bang was dat hij op enigerlei wijze de naam van zijn God verkeerd zou uitspreken ofwel ijdel zou gebruiken. Om dit te voorkomen werden er door de oude Joden diverse titels aan de naam van God toegevoegd, zoals bijvoorbeeld Adonai (Heer) of Elohim (God). Door een combinatie te maken van de letters in JHWH en de klinkers uit Elohim en Adonai, is overigens de naam "Jehovah" samengesteld. De oude Godsnaam Jehovah (*Jehova*) wordt tegenwoordig nog gebruikt door het gelijknamige kerkgenootschap, doch was in de 6^e eeuw in Nederland en Duitsland reeds vóór de oprichting van deze stroming in gebruik. De letters uit de oude Hebreeuwse taal waarmee de naam van God wordt aangeduid, houden waarschijnlijk verband met een oud Hebreeuws werkwoord 'zijn' (HWH).

De betekenis is dan 'hij is' of 'hij zal zijn' (derde persoon mannelijk enkelvoud, onvoltooide tijd). JHWH kan tevens verbuiging zijn van de causatieve vorm van HWH, 'Hi-WaH' (**vormen**, veroorzaken te zijn), de naam betekent dan 'hij veroorzaakt / zal veroorzaken te zijn'. De samengevoegde betekenis van de naam van JHWH God is dan:

‘Hij is’ en ‘Hij veroorzaakt te zijn’.

De conclusie is duidelijk: JHWH **is** de eeuwige God en Hij heeft Jezus Christus **gevormd** en daarmee **veroorzaakt** dat Hij God is. Door Jahweh is ‘alles geworden dat geworden is, en zonder Jahweh is geen ding geworden.’ De Schepper heeft alles geformeerd door middel van Zijn Woord. Het Woord ging van De Allerhoogst uit en volbracht waartoe Hij het zond. De tijd die het Woord nodig heeft om het gesprokene ten uitvoer te brengen, wordt een scheppingsperiode of *eon* genoemd. Deze perioden noemt de Bijbel ook wel ‘dagen’, maar kunnen door ons niet in tijd gemeten of berekend worden, omdat voor Hem één dag en duizend jaren gelijk zijn. (2Petr.3:8) Ook de herscheppingsperiode waarin wij ons nu bevinden, kan worden aangeduid als ‘een dag’. Dit is de periode waarin onze Heer de zondige mens vergeeft en herstelt, vernieuwt en heelt en hem omhoog tilt uit zijn uitzichtloze situatie. Vervolgens wordt hij door Christus gevormd en opgevoed tot volmaaktheid, waardoor hij of zij volledig kan beantwoorden aan de goede levenswandel die God reeds bij de eerste schepping voor ogen stond. Omdat in deze tijd en in de aansluitende periode van voleinding, de Geest van Christus zo actief is met het bijeen verzamelen en volmaken van hen die God geloven, wordt dit tijdperk ook wel de ‘dag des Heren genoemd’.

Ook hier weer gebeurt dit door middel van Zijn krachtig Woord: ‘Gij zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u

gesproken heb; blijft in Mij, gelijk Ik in u.' (Joh.15:3)

Met het in de wereld brengen van Jezus zegt God dus eigenlijk "herstel!" tot Zijn schepping en worden vanaf dat moment alle dingen door Hem weder opgericht. De levenskracht die er in het Woord der waarheid Christus aanwezig is, herstelt van alle ziekte en gebondenheid. Het is dus zaak dat wij om herstel te vinden ons wenden tot Jezus en Zijn Woord bewaren. Deze Kracht van God en Zijn Herstel, staan tot elkaar als Spreker en Woord. Waar de Almachtige spreekt, komt Zijn Woord om het te volvoeren. We hebben hier te maken met een metonymia: JHWH en Jezus zijn één en worden door elkaar gebruikt. Zij willen allebei hetzelfde, zijn niet te scheiden en zijn wezensgelijk aan elkaar.

Eenmaal uitgesproken leidt het Woord een eigen bestaan. Dit is trouwens bij alle woorden het geval, denk bijvoorbeeld aan het gedachtegoed van politici of wetenschappers. Met de woorden die Einstein in de vorige eeuw op papier zette, wordt nog dagelijks gewerkt. Leest men $E=MC^2$ dan wordt dit direct met hem in verband gebracht, terwijl deze geleerde zelf reeds lange tijd is gestorven.

Wat de goede God betreft, Hij is één met Zijn Woord. Als Hij zegt: 'Er zij licht', dan verdrijft Zijn Woord de duisternis, waardoor Het Licht doorbreekt. De duisternis kan het Licht immers niet grijpen of weerstaan. Johannes heeft dat in zijn evangelie op ultieme manier onder woorden gebracht: 'In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen; en het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen.' (Joh.1:1-5)

Wat dunkt u nu wanneer Jezus zegt: 'Uw zonden zijn u vergeven', bestaan ze dan nog of bent u ze kwijt?

De woorden die u nu leest zijn van toepassing op alle mensen die gezondigd hebben, dus ook op u en op mij. Doordat de Heer Jezus zegt 'uw zonden zijn u vergeven', schijnt het Licht in de duisternis van ons bestaan. Indien wij Zijn woorden geloven, moet onze ongerechtigheid en slechtheid verdwijnen en worden wij een geheel nieuwe schepping. Wij worden nieuwe mensen, volkomen rechtvaardig omdat Jezus dat zegt. Geloof u wat Jezus zegt?

Hij stierf immers voor de zonden voor álle mensen, waardoor ook allen die dit geloven zeker mogen weten dat zij voor God volstrekt rechtvaardigen zijn. God heeft daarmee onze rechtvaardigheid veroorzaakt door die Zelf te zijn, Hij doet Zijn Naam hiermee eer aan.

Als immers Jezus onze rechtvaardigheid niet heeft kunnen bewerken wie zou dat dan wel kunnen? Wat voor ons leven nodig was om te doen, heeft Hij gedaan en dat is voldoende. Kunt u zich een blijere boodschap indenken? Dit is een zienswijze waardoor je als mens wordt opgetild in Gods nabijheid! Stel je eens voor je bent een goed en rechtvaardig mens omdat God het zegt. Je mag voortaan vrijmoedig tot Hem bidden om het goede te ontvangen en je zult het krijgen. 'Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u geworden.' (Joh.15:7) De moeilijkheid van je oude situatie was dat je door te zondigen een slecht geweten had, waardoor jouw toegang tot God was verspert. Hierdoor was onze toestand uitzichtloos en als niet de Heer Jezus gekomen was zouden wij allemaal in onze zonden zijn gestorven, want zelf waren wij niet in staat om ons te rechtvaardigen op welke manier dan ook. Evangelie betekent 'blijde boodschap', het enige dat wij moeten doen is dit heilsfeit in geloof aannemen, het bewaren en het nimmer meer laten afpakken.

(onze oude situatie:)

‘maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort.’ (Jes.59:2)

(onze nieuwe situatie:)

‘Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Heer Jezus Christus, door wie wij ook de toegang hebben verkregen tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods.’ (Rom.5:1,2)

Door wat Jezus Christus voor alle mensen van alle tijden heeft gedaan, door zijn eigen leven te ruilen voor dat van al die mensen, kan de ganse schepping worden hersteld. Een ieder die deze blijde boodschap ontdekt en Jezus gelooft, heeft deel aan dit glorieuze herstel. Doch wie Hem niet gelooft kan op geen enkele andere manier deel krijgen aan waarachtig herstel en leven in overvloed. Immers, ‘Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet.’ (1Joh. 5:12) Heil en herstel is tevens de betekenis van de naam Jezus. Jezus komt van het Hebreeuwse ‘Jeshua’ of ‘Jesjoea’, hetgeen betekent ‘Jahweh is redding’.

Hij is de Reddende, de God die er opuit gaat om het verlorene te redden en het geknakte weer op te richten. (Matt.12:20) Omdat Jezus dit doet en omdat Zijn liefde ons éérs heeft gezocht voordat wij Hem zochten, daarom is Hij zoals dat staat in Sefanja 3:17 ‘Jahweh, uw God, is in uw midden, een held, die verlost. Hij zal Zich over u met vreugde verblijden; Hij zal zwijgen in zijn liefde; Hij zal over u juichen met gejubel.’ Hij is een “God-Held” want Hij brengt ook daadwerkelijk tot stand wat Hij volgens Zijn Naam Zelf heeft veroorzaakt om het daarna te vormen en tot voleinding te brengen.

Door de wedergeboorte ontvangen wij de Heilige Geest, en het wonen van God bij een mens maakt deze mens tot 'Christus', dus hij die met Gods Geest is gezalfd en toegerust. 'De Christus' begon bij Jezus, de Eerste op wie de Geest van God kwam en op Hem bleef en daarna werden Zijn volgelingen aan Hem toegevoegd, als het lichaam dat bij het Hoofd behoort. Jezus heeft zelfs voor óns gebeden, wij die door overlevering van het woord tot erkenning en geloof in Hem zijn gekomen. (Joh.17:20).

Op deze wijze is Christus én aanwezig in het vlees én voorts (in latere generaties) komende in het vlees, door steeds nieuwe gelovigen en volgelingen te dopen in de Heilige Geest. Het woord '*parousia*' in Paulus' brief betekent in de eerste plaats 'aanwezig zijn' maar tevens 'komende'. (2Tess.1:10)

De hemel

Er is over God en de Bijbel in de afgelopen eeuwen al heel wat geschreven, het is zelfs zo dat er over Jezus Christus in de wereldgeschiedenis meer is gesproken en geschreven dan over ieder ander mens. Hoe kan het dan toch dat er over de glorieuze plannen die Hij met ons leven heeft zoveel onwetendheid bestaat? En dan hebben we het nog niet eens gehad over de wijze waarop Hij het mogelijk maakt dat wij onze verheven hemelse en gelukzalige bestemming zullen realiseren. Dit is voor het merendeel der mensen des te meer 'terra incognita', volledig onbekend terrein. Waarom is authentieke informatie over dit onderwerp niet bij veel meer mensen bekend? De waarheid die God in Zijn boodschap aan ons heeft gericht is steeds door toedoen van de vijand, dikwijls van generatie tot generatie voor heel veel mensen verborgen gehouden. (Matt.13:19)

Om de geheimen van en over God bekend te maken dienen wij ze vanuit de verborgenheid tevoorschijn te halen, zodat

ze voor iedereen zichtbaar en duidelijk worden.

Je zou kunnen zeggen dat ze nu nog ‘verstopt’ zijn en er op wachten tot ze geopenbaard worden. Waarin zijn deze waarheden verstopt? In een onzienlijke wereld. De onzienlijke wereld wordt door God ‘het Koninkrijk der hemelen’ genoemd. Het was aanvankelijk niet Gods bedoeling dat dit een ‘hemel van geheimen’ zou zijn, maar dat is ze ondertussen wel geworden. Hij nodigt ons nu dan ook uit om de hemel in te gaan en de waarheden te ontdekken, om de kostelijke feiten omtrent Hem, over u maar ook over de vijand te ontdekken. Eenmaal op de goede weg dienen wij bereid te zijn strijd te leveren om dit hemels Koninkrijk binnen te gaan. Nu wij Christus’ onderwijzing hebben ontvangen dienen wij ‘wederomgeboren’ te worden en daar vervolgens getuigenis van te geven door ons in water te laten dopen, opdat wij zo de Heilige Geest kunnen ontvangen. Deze doop is nodig ondanks wat anderen, die zelf in de zonde blijven, daar ook van zullen vinden. (Luc.13:24)

Of men het zich nu bewust is of niet, het kenmerkende van het wezen van een mens is dat hij in twee dimensies tegelijk aanwezig is. Behalve onze natuurlijke lichamen met zijn ontelbare variaties in lichaamsbouw haarkleur of huidskleur, heeft een ieder van ons een met het natuurlijke oog niet waarneembare inwendige mens die bestaat uit geest en ziel.

Wij bewegen ons om het maar eens zo te zeggen allen met ons lichaam van ‘vlees en bloed’ in de zichtbare stoffelijke wereld. Is dat niet meer zo dan zijn wij gestorven en zijn we geen natuurlijke personen meer maar keren onze versleten lichamen tot stof terug. Wat ons dan nog rest is het onstoffelijke deel dat in de geestelijke wereld aanwezig was en blijft.

Met dit onstoffelijk of ‘geestelijk lichaam’ dat wij allen bezitten kunnen wij dan in de wereld der geesten verder

functioneren, mits wij tijdens ons aardse leven de keuze hebben gemaakt om ons leven te schenken aan Christus. Met de eigendomsoverdracht van onze gehele existentie aan Christus, die overigens wordt uitgebeeld in de waterdoop, komt ons geestelijk lichaam door Hem tot leven; geestelijk staan wij met Hem op uit de dood. Wij hebben de prediking van het Evangelie van Jezus Christus belangrijker gevonden dan onze oude eigen waarde en hebben Zijn woord geloofd en houden het vast. Naar de ‘mens des harten’ zijn wij door Christus’ woord tot ons te nemen ‘opnieuw geboren’ of wederomgeboren, ditmaal niet vleselijk maar onze ‘ziel’ kwam door Hem tot leven.

De zeer vele mensen die nimmer op de juiste wijze het evangelie van Christus hoorden en daarmee de rechte prediking van Zijn woord dus ook niet vernamen, die blijven zonder dit te weten onder de macht der demonen. Dikwijls bedoelen zij het goed maar in de praktijk van het dagelijks leven zijn zij slaaf van de onreine geesten en doen zij tegen hun wil de zonde. (Rom.7:15) Als de oprechte personen zouden weten langs welke weg zij verlossing konden ontvangen, zouden zij daar onmiddellijk gebruik van maken. Slechts Christus maakt de mens waarlijk vrij en Zijn Geest kan pas dan tot ons komen nadat wij de rechtvaardigheid door Zijn vergoten bloed aanvaarden, waarna ook de zalving met kracht uit de hoge kan geschieden. (Hand.1:8)

De zondaar die bewust niets van de Heiland weten wil blijft uiteraard eveneens in de duisternis, maar dat is door de verwerping van Gods woord zijn eigen keuze. De geest van zo’n mens kan niet wedergeboren worden en dus ook niet geestelijk ‘ontwaken en opstaan’ (Ef.5:14). Naar zijn geest en ziel gesproken blijft zo iemand dus een ellendige en in de macht van de demonen en de dood, al heeft hij op aarde misschien een vorstelijk bestaan. (Luc.16:19)

Wie op Christus Jezus' oproep ingaat zich tot God te bekeren en te laten dopen, wordt door de geestelijke geboorte overgeplaatst vanuit de duisternis in het licht en vanuit satans macht in het Koninkrijk van God. Bij het sterven neemt zo'n gelovige en naar de geest reeds levendgemaakte mens, volledig zijn intrek bij Jezus en blijft hij in Zijn Koninkrijk. Zo sprak ook Paulus de hoop uit om na het vele evangelisatiewerk dat hij had verricht voortaan van aangezicht tot aangezicht bij Hem te zijn. (2Kor.5:1-5)

Nadat Jezus Zelf lichamelijk gestorven was betrat Hij met Zijn geestelijke lichaam het dodenrijk of *Hades*. Vanwege het geboeid zijn van haar bezoekers wordt dit rijk van de dood ook wel de gevangenis genoemd. (1Petr.3:19)

Alle mensen die Jezus niet kennen en Hem nog niet hebben aangenomen blijven bij hun sterven waar zij reeds zijn nl. in de duisternis waaraan de zonde hen verbindt. Volgens de Griekse maar ook de Romeinse oudheid had de onderwereld een zeer gruwelijk gedeelte, de zogenaamde *Tartarus*. Hier werden de geesten van de doden naartoe gestuurd van hen die bijzonder slecht hadden geleefd en de gruwelijkste dingen hadden gedaan. En zo is het ook, hoe meer en groter zonde men heeft verricht des te meer pijniging en smart na het sterven ervaren zal worden.

Zij ontwaken daar, maar dan met een geestelijk lichaam geketend aan demonen. Hoe meer contact iemand met de boze geesten heeft opgenomen en hoe meer men in dienst van de demonen heeft gehandeld, des te meer men zal delen in de duisternis van deze verderfelijke geesten. De nabijheid van deze geestelijke geweldenaren wordt na het sterven niet meer afgeleid door dingen uit de stoffelijke wereld waardoor hun aard nog enigszins gecamoufleerd kon worden, eenmaal gestorven ervaart de mens hun gezelschap als 'vuur' dat op hem inbrandt.

Dit overkwam bijvoorbeeld de rijke man in tegenstelling tot Lazarus, doordat hij zich voor zijn arme en hulpbehoevende

medemens had afgesloten. De pijniging die de rijke man na het sterven ervoer was het gemis aan bewegingsvrijheid, die hij door de zondemachten, die met hem op dezelfde plek werden vastgehouden, moest ondergaan. Iedere geest die zich niet vrij kan bewegen zal dit als pijniging ervaren. De demonen die de rijke tijdens zijn onbarmhartige en overdadige aardse leven zo lang hadden vergezeld, kwamen nu met hem in dezelfde kerker van het dodenrijk terecht. Daar hielden de cipiers onder leiding van Hades hen tezamen vast en werkten de eeuwige kwelling van de demonen onafgebroken op de man in, nu hij zijn ogen had opgeslagen in de geestelijke toestand die hem restte.

Zijn liefdeloosheid hield de rijke meneer in de duisternis, niet zijn rijkdom. Door die juist niet te gebruiken in dienst van zijn naaste Lazarus, was die rijkdom echter wel het middel waarmee hij zijn liefdeloosheid demonstreerde. De rijke man was liefdeloos jegens zijn naaste en maakte daarmee duidelijk in dienst van satan te staan, hij wilde de aard van zijn heer tonen en voor hem was Jahweh niet van belang. Alles wat de man voor zijn leven in rijkdom en overdaad nodig had daarin wilde hij zelf voorzien, hij richtte zijn leven naar eigen denken in en God had hij daar nergens bij nodig. Wie meent in eigen kracht te kunnen staan en zonder God te kunnen standhouden, die gelijkt op de duivel en zal uiteindelijk geheel ten onder gaan. Lazarus bezat geen enkele pretentie en stelde zich in zijn armoede op in afwachting wat hij van God en zijn naaste ontvangen zou. De naam Lazarus is de Latijnse vorm van het Griekse *Lazaros*, dat ‘God heeft geholpen’ betekent.

De rijke had de arme Lazarus eenvoudig en praktisch kunnen helpen door hem van voedsel te voorzien. Zijn rijkdom en zijn dienst aan mammon weerhield de rijke ervan zijn liefde op zijn medemens te richten, terwijl dit toch de eis der koninklijke wet is: God liefhebben boven

alles, en je naaste als jezelf. (Matt.22:37/39) Hij moest niet zijn rijkdom bovenaan zetten want hierdoor werd de aandacht van de naaste afgewend en bleef er slechts aandacht en liefde voor hemzelf over! Dit ‘solo ego’ of anders gezegd ‘ik ben belangrijker’ en ‘ik kan het zonder God’, houdt geen rekening met Jahweh en dus ook niet met de naaste en is daarmee vanzelfsprekend geïnspireerd door de duivel. Wij weten dat de boze ook zo denkt en dit bracht hem ten val, hij werd van God afgesneden en prijsgegeven. (Ez.28:16)

De inwendige mens is onder andere verantwoordelijk voor ons karakter. Hier bevinden zich onze overwegingen, onze emoties en onze keuzes. Binnen in ons neemt onze creativiteit een aanvang en worden onze gevoelens geboren wanneer wij bijvoorbeeld verliefd worden of als wij houden van onze kinderen. Met onze inwendige mens kunnen wij ook denken en dromen en maken wij in de geest soms de meest opmerkelijke en fantasierijke reizen, terwijl ons vleselijk lichaam in bed ligt of op een stoel in de woonkamer zit.

Een ander kenmerk van onze inwendige mens is dat we daarmee geloven. ‘..want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot behoudenis.’ (Rom.10:10) ‘Hart’ is hier beeldspraak voor de innerlijke mens. Geloven is het wezenskenmerk waaraan elke geest herkent kan worden. Zowel de goede geesten hebben geloof maar ook de vijandige geesten hebben geloof. ‘ook de boze geesten geloven dit, en zij sidderen’ (Jak.2:19)

Indien wij met ons *hart* de woorden van de Heer Jezus geloven, zullen wij volkomen vrij worden en zal voor ons niets meer onbereikbaar of onmogelijk zijn. Wij zullen onder leiding van de Geest van Christus bij machte blijken, de verheven bestemming waartoe de goede Vader ons heeft geschapen te behalen en die in te nemen. (Mar.11:23/24)

De duivel is hier eveneens mee op de hoogte en hij weet van de potentie die er in een mens schuilt, indien hij of zij in God de Vader gaat geloven en door Jezus Christus Zijn leven ontvangt. Het is de boze er daarom alles aan gelegen te voorkomen dat mensen het Woord van God zullen horen en het in hun 'hart' zullen bewaren, zodat er kracht aan verleend kan worden. Dit Woord immers brengt al de verborgen waarheden aangaande Gods rijkdom aan het licht en doet de gelovige opgroeien in gerechtigheid en maakt hem volmaakt ofwel volkomen. Hiermee is dit mens dan nutteloos voor de duivel geworden, want hij komt nog wel om te verzoeken maar vindt in hem niets meer waarmee hij hem tot zonde kan brengen. (Luc.8:12 en Joh.14:30)

‘Maar toen de pachters hem zagen, overlegden zij met elkander en zeiden: Dit is de erfgenaam: laten wij hem doden, opdat de erfenis voor ons zij.. ’ (Luc.20:14) De duivel wil niet dat de mens Christus aanneemt en deel van Hem wordt om daarmee het volledige kapitaal en vermogen van God in ontvangst te nemen, dat wil hij met geweld zelf hebben want zijn doel is het om zelf god te zijn.

Met ons geloof kunnen wij de dingen van de onzienlijke wereld pakken en vasthouden, zoals bijvoorbeeld een gesproken woord of gedachten die wij ons bij het lezen vormen. Nemen wij op die manier de uitgestoken Hand van God, Jezus Christus aan dan verzamelen wij schatten in de hemel doordat wij de waarde van God tot ons eigendom maken. (Matt.6:20) Het Woord van God wordt dan op deze wijze voor ons het ‘manna uit de hemel’ dat door onze geest wordt opgenomen of geconsumeerd, zoals ook ons aardse lichaam stoffelijk voedsel nodig heeft om te kunnen functioneren.

Eten wij in de onzienlijke wereld het goede dan ontvangen wij daardoor leven voor onze ziel en geest, nemen wij het slechte tot ons dan maakt ons dat innerlijk ziek en sterven

we een geestelijke dood. Zo sprak de Heer Jezus: ‘Er is geschreven: De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door den mond Gods uitgaat.’ (Matt.4:4) ‘Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Mozes heeft u niet gegeven het brood uit den hemel; maar Mijn Vader geeft u dat ware Brood uit den hemel. Want het Brood Gods is Hij, Die uit den hemel nederdaalt, en Die der wereld het leven geeft. Zij zeiden dan tot Hem: Heer, geef ons altijd dit Brood. En Jezus zeide tot hen: Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.’ (Joh.6:32-35)

De scheuring in de hemel

Nadat de Allerhoogste het oordeel over de duivel in de personage van de slang had uitgesproken, heeft God deze engel volledig afgeschreven en losgelaten. De duivel heeft vanwege zijn haat jegens Jahweh zichzelf daarmee in verdoemenis gebracht, hetgeen betekent dat hij met eeuwige banden aan de duisternis is geketend. Er is voor deze weerbarstige rebel geen herstel of rehabilitatie meer mogelijk. De satan weet ook dat hijzelf vanwege zijn opstandigheid is afgeschreven en verdoemd. Deze verdoemenis die voor de satan en zijn engelen geldt en volledig zijn vervulling krijgt, daarvan wil hij ook dat de mens die zal ondergaan zodat ook die niet tot Jahweh terug kan keren. Dit ‘God verdoeme mij’ dat voor de satan van toepassing is, probeert hij zo vaak als mogelijk is de mens te laten denken en belijden en is waarschijnlijk de grondslag voor de oude Hollandse vloek. Dit geeft dan ook meteen aan wie het vloeken heeft uitgevonden. Mensen die dit dus doen worden in hun onoplettendheid door de duivel geïnspireerd.

Wat gebeurde er in de hemelse gewesten nog vóór de aarde geformeerd werd en wie waren daarbij betrokken?

Jahweh is Geest. (Joh.4:24) Als geestelijk Opperwezen is Zijn residentie van eeuwigheid in de geestelijke wereld. Daarbij komt dat Hij woning zoekt in de mens die Hij reeds van eeuwigheid in gedachten had, om door met hem samen te zijn te *veroorzaken* dat hij ook ‘als Hem’ dus God zou worden en zo in alle eeuwigheden Zijn Geliefde te kunnen zijn. Toen de Heer met de uitvoering van Zijn gigantische scheppingsbesluit een begin maakte, staat er op de eerste bladzijde van de Bijbel, ‘In den beginne schiep God de hemel en de aarde.’ De hemel was er dus al voordat de aarde werd geschapen. Deze onzienlijke hemelse ‘wereld’ of dimensie werd door de Allerhoogste ook van geestelijke wezens voorzien, engelen die Hem konden dienen. Ingedeeld in heel veel verschillende rangorden en met een grote verscheidenheid aan functies om de hemel te bevolken. Onder hen zijn de troonengelen, de cherubs, de serafs, de overheden enz. allemaal dienende geesten die het Woord van Jahweh ten allen tijde ten uitvoer willen brengen. Dit dienen hield voor hen in de eerste plaats in dat zij als ‘kwartiermakers’, zoals wij die ook uit het leger kennen de ‘omgeving’ ten behoeve van de mens moesten prepareren zodat de Uitverkorene mede door hun hulp zich kon ‘opwerken’ en opklimmen tot Jahweh . (Gen.2:15, Matt.4:6b, Opb.4:1)

Zij waren als geestelijke schare wonderschoon en zij toonden de glorie en de majesteit van hun Schepper. Eén van de voornamen onder hen was Lucifer, hij was lichtdrager Gods bij uitstek. In Ezechiël wordt in een metafoor beschreven wat voor rijkdom dit wezen bezat. (Ez.28:13,14) Toen de Schepper voortvarend Zijn scheppingswerk verder openbaarde en uitvoerde, was er bij de engelen in de hemel grote vreugde en jubelstemming, omdat zij o.a. mee mochten werken om de vaste materie vanuit het niets (roept ten aanzijn..) tevoorschijn te brengen en langs deze weg de aarde, de planeten en alle

sterrenstelsels uit het heelal te formeren. Zij verwonderden zich over de grote Wijsheid van het Opperwezen en het vakmanschap dat Hij aan de dag legde, en hoe Hij ‘scheppende’ op ingenieuze wijze de onzienlijke en zienlijke elementen op elkaar had afgestemd. Wat zullen zij zich verwonderd hebben toen zij zagen dat Jahweh zelfs bij machte was om leven aan vaste materie te verbinden, zoals later in de planten- en de dierenwereld naar voren kwam!

Hoe was het mogelijk dat de Grote Voortbrenger zelfs aan natuurlijke elementen een levensgeest kon geven waardoor deze materie een ontwikkeling en groei kon doormaken? Was er dan geen enkele grens aan Zijn kunnen? Het machtige Koninkrijk dat God in de hemel tot stand had gebracht, kreeg zijn weerslag in de natuurlijke stoffelijke wereld. Dat alles geschiedde door ieder Woord dat van de Vader uitging en waarbij al Zijn heilige dienstknechten werden ingezet om Zijn wil te volvoeren en tot aanzijn te brengen.

Tenslotte begon de Schepper aan Zijn kroonjuweel! Hij opperde Zijn voornemen om een mens te gaan maken. ‘En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis’, het mooiste en verhevenste dat Hij ooit heeft bedacht. (Gen.1:26a) Toen begon Hij aan Zijn Meesterwerk.

Gij zult als God zijn

De slang doet voorkomen alsof zij de intentie en de wil van Jahweh kent, en die in een gesprek met Eva nog eens wil doornemen. Zij spreekt leugen als zij suggereert dat God het aan Eva en haar man verbiedt om van het geboomte in de hof te ‘eten’. (Gen.3:1) Als het mensenpaar daar immers niet van mag eten, voor wie zijn de vruchten in de Hof dan anders bestemd? Vervolgens liegt dit beest als ze zegt dat de

vrouw door van de verboden vrucht te eten als God zal worden, want indien Eva naar dit zeer listige beest luistert en zich daardoor in haar *dienst* stelt, is het tegenovergestelde bereikt en is het afgelopen met de geestelijke opgang van Eva en kan zij niet meer tot God komen. Eva en Adam zullen dan nog wel naar hun inwendige mens veranderen, maar dan van goed naar slecht naar het beeld van de boze die zij nu als ‘heer’ hebben aangenomen en gehoorzamen. (Rom.6:16)

Het is opmerkelijk dat niet alleen Jahweh weet dat de mens door geestelijk op te wassen volmaakt kan worden en bij Hem op de Troon plaats kan nemen, maar dat ook de slang daarvan weet en er aan refereert met de woorden ‘gij zult als God zijn’. Indien dit bij voorbaat al niet tot de mogelijkheden behoorde en de mens toch alleen maar tot een onvolkomen niveau beperkt zou blijven, dan hoefde de slang daar verder ook niet over te beginnen. Het reptiel is andermaal leugenachtig bezig als zij het karakter en het wezen van Jahweh afschildert alsof dat tweeledig is, met de woorden ‘kennende goed en kwaad’, alsof er in de allerhoogste hemelen van Gods heerlijkheid en verhevenheid ruimte zou kunnen bestaan voor het kwaad.

Met andere woorden, ze geeft wel toe dat het goede van God komt, maar als daarbij door haar de duivel buiten beschouwing wordt gelaten, dan moet ook het kwade dat uit de hemel tot de mens komt wel van God komen. De slang schrijft daarmee eigenschappen aan de Naam van Jahweh God toe die Hem niet toekomen, en gebruikt daarmee de Naam God oneigenlijk en ijdel. Niet onze hemelse Vader is vertegenwoordiger van kwaad en onheil en kan die ook niet voortbrengen, maar het is de gevallen engel satan die ooit het goede van Jahweh heeft gekend en daarna in zichzelf het kwade voortbracht. De bron van het kwaad werd dus door dit hemelse wezen in de schepping geïntroduceerd toen hij tegen de Schepper opstond en zelf god wilde zijn,

en nu de mens daarmee naar zijn eigen verdorven aard wil veranderen en *misvormen*. Waar men in de hemelse gewesten door inspiratie mee in contact staat en mee omgaat, daar wordt men innerlijk mee besmet! (1Kor.15:33)

De mens zou door te eten van het geboomte uit de Hof inderdaad veranderen in een geestelijk wezen, hij zou kennis en inzicht krijgen in de hemelse dingen. Hij zou langs deze weg ‘hogerop’ komen als geestelijk wezen en zich bekwamen in de geestelijke wereld waar de aard der dingen verborgen ligt; door in de Hof van de geestelijke vruchten te eten en daardoor ‘verstandig’ worden. ‘En de vrouw zag, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begeerlijk was om daardoor verstandig te worden, en zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at.’ (Gen.3:6)

En zo geschiedde het ook, het mensenpaar kwam direct na hun consumptie tot erkenning dat zij ‘naakt’ waren. Dit was op dat moment een afspiegeling van hun geestelijke toestand, omdat zij niet bedekt waren met het kleed der gerechtigheid dat wordt geweven met daden die geschieden in gehoorzaamheid aan God. (Opb.19:8)

De boom der kennis van goed en kwaad stelt de duivel voor, die het goede kende doch omdat hij Jahweh ging haten daarna in zichzelf het kwaad had voortgebracht. Door zijn imposante en kleurrijke verschijning was satan in de ogen van Eva, die alleen naar de buitenkant keek, een lust om te zien. Zij achtte deze kennisboom geschikt om door hem verstandig te worden, en daartoe at zij van zijn vrucht. Zo’n ‘vrucht’ uit de Hof staat voor een geestelijke begaafdheid of *gave*. Wanneer een mens die consumeert, voegt hij deze *gave* aan zijn binnenste toe; de mens des harten opent zich en het voedsel krijgt zo toegang tot zijn ziel en zijn begaafdheden nemen toe. Zo is in het Paradijs

Christus de Boom des levens, en Zijn vruchten schenken de eter de *gave* Gods. Hij is het ‘brood des levens’ en wie Hem consumeert, dat wil zeggen wie Zijn bloed drinkt en Zijn vlees eet, diens ziel krijgt deel aan de begaafdheden van Zijn levendmakende Geest. (Joh.6:48-58)

Dat Eva en haar man geestelijk wilden worden was op zichzelf dus helemaal geen verkeerd streven, want God had immers gezegd dat zij van alle geboomte in de Hof vrijelijk mochten eten. Zij mochten dus alle ‘vruchten’ uit de Hof tot zich nemen en die eten, waardoor zij zouden metamorfoser en in geestelijke wezens, om dan ook nog (Hij staat immers in het centrum) te eten van de boom van eeuwig Leven.

Op die manier zouden Adam en zijn vrouw Eva een kostelijk en luisterrijk bestaan ontwikkelen volgens de weg die de Schepper in gedachten had, om dat dan ook nog te vereeuwigen. De mens zou zich tot het goddelijke niveau mogen en kunnen ontwikkelen waardoor hij ook eeuwig leven zou ontvangen, het plan van de Schepper voorzag hier immers in. Zij stonden daartoe echter bij de verkeerde boom. Door nu gehoorzaam te zijn aan de inspiratie en wil van de satan die tegenwoordig was in de slang, klommen zij langs illegale weg de hemel in.

Door hun ongehoorzaamheid aan de wil en de bedoelingen van de Vader, verloren de eerste mensen hun onschuld en gerechtigheid. Zij deden niet wat Jahweh had gezegd maar, aangezet door het reptiel trachtten zij langs alternatieve weg dit aanvankelijk goede en hogere doel te realiseren. Zij begaven zich daarmee op een zijspoor en stelden zich door dit te doen buiten de bescherming en het heil van hun Maker. Nu kwamen zij los van God en ‘begonnen de dood te sterven’. Degene die macht over hen gekregen had was zelf ook afgesneden en ontworteld uit ‘het land der levenden’. (Ps.52:7) Door hun nieuwe overheerser kwamen zij in de dood, de satan had in die tijd immers de ‘macht

over de dood'. (Hebr.2:14) De duivel met zijn leger demonen heeft vanaf Adam ieder mens afzonderlijk tot zonde gebracht, om op die manier ook over hem zijn macht te kunnen laten gelden. Eenmaal in zijn macht, voert hij iedereen af naar de doodsengel Apollyon (*Gr.*). Dit is hem - op enkele rechtvaardigen na, denk aan Henoch en Elia (Gen.5:24, 2Kon.2:11) - met alle mensen gelukt, behalve met Jezus Christus.

De verderfengel tevens bekend onder de naam Abaddon (*Hebr. Avadon*), is zo krachtig dat hij iedereen die eenmaal in zijn macht is gegeven nooit meer laat gaan. Wie bij hem is aangeland is dus verankerd in de duisternis, ver van de Almachtige God die de mens vrijheid en licht geven wil. Ieder mens dat op aarde wordt geboren begint zijn levensweg dus in het werkterrein van de duivel. Indien de demonen dit nieuwe mensje bij het opgroeien eenmaal tot zonde hebben gebracht, komt dit geestelijk in de sfeer van de dood en naarmate het grover zonden doet uiteindelijk straks dieper in het dodenrijk. (Ps.88:16a) Bij het sterven verlaat de geest het lichaam dat tot ontbinding overgaat en tot stof terugkeert maar de geest blijft waar zij reeds was, in de duisternis want waar de boom valt daar blijft zij liggen. (Pred.11:3) Van nu aan echter geheel afgesloten en onbereikbaar voor hen die bezig zijn het Evangelie op aarde te prediken, zijn zij in hechtenis genomen tot de 'dag des oordeels'. (2Petr.2:9,10)

Van alle wezens die iets over God hebben gezegd, is de slang de eerste die zegt dat de Schepper het goede en het kwade kent. Het is daarbij opmerkelijk dat er nadien zo gigantisch veel mensen vanuit zijn gegaan dat dit ook echt zo is, dat van God niet enkel het goede maar ook het slechte komt. De Heer geeft en de Heer neemt, Hij geeft het leven maar maakt ook ziek, de wegen van de Heer zijn daarmee inderdaad ondoorgrondelijk gemaakt. Dat de oude slang dat is de satan door Jezus de vader der leugen wordt genoemd,

beseft men in dit opzicht over het algemeen te weinig. (Joh.8:44) Komen dan zowel licht als duisternis uit de Vader van Christus Jezus? Het ondubbelzinnige antwoord geeft ons de broeder des Heren Jakobus: ‘Iedere gave, die goed, en elk geschenk, dat volmaakt is, daalt van boven neder, van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer.’ (Jak.1:17)

Natuurlijk is het zo dat Jahweh kennis heeft van de duisternis des satans maar dan van buitenaf, de boze opzet van de vijand is ook Hem immers niet onbekend. (2Kor.2:11) Maar in Gods gehele wezen zit niets maar dan ook helemaal niets dat een lid van Christus ziek zou maken of dat Hij onheilspellende gedachten over een van Zijn kinderen zou koesteren. Kijk maar eens naar het ultieme voorbeeld Jezus, aan Hem kun je precies zien hoe de Vader denkt en met mensen omgaat. Hij maakt niemand ziek maar geneest juist allen die ernstig ziek geworden zijn doordat de duivel hen had overweldigd. (Hand.10:38)

Jezus is daarmee de afdruk van het wezen van de Vader en ook hierin heeft Jezus ons de Vader doen kennen. Hij is er in de eerste plaats op uit om het verlorene te zoeken en te redden van de ondergang. Nimmer schrijft Jezus een mens af maar vergeeft hem al zijn zonden, zodra de mens tot God spijt betuigt en berouw heeft van zijn daden en ze voortaan nalaat. Nee, al het slechte zoals ziekte, verdriet, pijn, zonde, angst en onrust worden veroorzaakt door de boze geesten omdat die hun invloed op de onbeschermd mens kunnen laten gelden. Bij zijn bekering en wedergeboorte komt de rechtvaardige onder de bescherming van Jezus en Zijn heilige engelen. (Luc.12:8) Voortaan heeft deze mens ‘De Sterkere’ tot zijn bondgenoot en samen met Jezus is hij de vijanden de baas.

Om echter deze kracht ‘uit de hoge’ te kunnen ervaren is het wel noodzakelijk dat een mens door God rechtvaardig

geacht wordt. Een rechtvaardige ontvangt alles van God, een onrechtvaardige allereerst vergeving en dan de rest, zoals de Bijbel zegt ‘zelfs genade op genade’. (Joh.1:16) De enige manier om rechtvaardig te kunnen worden, is niet door goede werken te doen of door zo goed mogelijk je best te doen maar enkel door te geloven dat Jezus voor al je zonden en zondes Schuld is gedood aan het kruis van Golgota. Enkel het geloof in Jezus maakt je rechtvaardig en maakt je vrij uit de banden en beïnvloeding der demonen. Zoek je toevlucht tot Jezus en Hij zal je helpen, want iedereen die op Hem zijn geloof bouwt zal niet beschaamt uitkomen. (Rom.5:1 en 10:11)

Ook Jezus zegt dat wij als God zullen zijn. (Mat.5:48)

Als er één thema uit het Nieuwe Testament is waar de ‘vrome’ gevestigde orde moeite mee had en heeft, dan zijn het wel de passages waarin Jezus meedeelt dat wie in Hem gelooft en wederom geboren wordt, door de leiding van Zijn Geest volmaakt zal worden.

God zal uiteindelijk in ons gelovigen ‘alles in allen’ zijn, waarbij wij dan door Christus’ Geest net als Hij God zijn geworden. (1Kor.15:28) De Almachtige God heeft Christus voortgebracht en Hij is Zelf ook God, en Hij heeft van de Vader macht gekregen het leven te geven wie Hij wil. (Joh.5:21) Mensen voortbrengen konden we zelf al, daarvoor hoefde Jezus Christus niet op aarde te komen. Hij daarentegen is gekomen om in ons God voort te brengen, Hij wil dat waar Hij is (volmaakt) ook wij bij Hem zullen zijn om Zijn heerlijkheid te aanschouwen. (Joh.17:24) Ooit sprak de Heer Jezus tot de rijke jongeling: ‘Niemand is goed dan God alleen’, met andere woorden als je Mij goed noemt, kom dan tot erkenning dat je God eert in Mij. Sterker nog de Heer Jezus nodigde deze jonge man uit om eveneens volmaakt te worden, wat een aanbod! (Matt.19:21)

Christus heeft omdat Hij Volkomen is en daarmee ook God, een ‘levendmakende’ Geest. (1Kor.15:45) Christus heeft door Zijn liefde óns voortgebracht en Hij zal, wanneer wij de volheid van de Heilige Geest hebben ontvangen ook ons aan God gelijk maken. Wij zullen dan net als Hijzelf in de gestalte van God zijn, dit is van aanvang aan Zijn ultieme wens en doel geweest. Bij Zijn uitleggingen voor wie het Koninkrijk van God is, spreekt Jezus daar dan ook onomwonden met Zijn volgelingen over. (Matt.5:48) Sommige leden van Christus hebben reeds dingen gedaan, die je alleen kunt doen als je door geloof voldoende kracht van de Heilige Geest hebt ontvangen. Denk aan de doden, die niet alleen door Jezus maar ook door de apostelen werden opgewekt, en denk aan Petrus die net als zijn Meester over het water liep. (Hand.9:40, 20:10-12 en Matt.14:29)

Voor de onreinen en zondaars is deze bestemming van het Koninkrijk onverteerbaar, daar zijzelf nog met velerlei demonen verbonden zijn, en deze boze geesten niet willen dat de mens hen zal overstijgen. (Marc.16:17) Demonen willen immers ‘heer’ over de in zonde levende en nog niet wedergeboren mens blijven, als deze immers op de woorden van het Evangelie van Christus ingaat dan zijn zij hun macht over dit mens kwijt. (Matt.11:28) Op hun beurt worden de boze geesten bij de bevrijding en verlossing van een zondaar door de vinger Gods uitgedreven de duisternis in. (Luc.11:20) Omdat boze geesten ongemoeid in en bij de zondaar kunnen verblijven, en deze onreine geesten willen voorkomen dat zij hun ‘vertrouwde oude woning’ moeten verlaten, protesteren zij heftig wanneer er iemand bekend maakt dat hun slachtoffer op Gods niveau kan komen. Dat betekent hun definitieve ondergang, omdat zij allen aan God onderworpen zijn. De demonen smeekten de Heer Jezus Christus om deze reden dat Hij hen niet naar de afgrond zou zenden. (Luc.8:31)

Veel van de Joodse gezaghebbende godsdienstleiders werden ten tijde van Jezus' prediking overheerst en geleid door satan en zijn onreine geesten, toen dan ook duidelijk werd dat de Heer Jezus de Christus Gods is, zeiden zij dat Hij God lasterde door Zich aan Hem gelijk te stellen. 'Jezus antwoordde hun: Is er niet geschreven in uw wet: Ik heb gezegd: Gij zijt goden?' (Joh.10:34) Dit waarachtige woord dat de mens Christus in Gods gestalte is en één met Hem, was er naderhand toen Hij voor de Raad stond ook de reden van dat deze geleerde elite in felle woede over Hem ontbrandde met de woorden: 'Hij is des doods schuldig' en 'Kruisig Hem!' (Marc.14:64 en Joh.19:15)

Nee zolang wij de mens uit onze omgeving maar *mens* laten die bij zijn zonden mag blijven waardoor hij onder het slavenjuk van de boze geesten blijft, zullen deze duivels niet protesteren en kunnen wij bijna eindeloos met deze lieden omgaan en in gesprek zijn. Mensen die door de satan en zijn trawanten worden geïnspireerd, willen in hun zonden blijven en zouden het liefst willen dat ook wij met hen daarin meegaan.

Zelfs wanneer het over 'het christen zijn' gaat is er nog niet veel aan de hand, daar de meeste christenen ondanks Jezus verlossingswerk, toch belijden zondaar te blijven. De Enige die niet door de onreine boze geesten onder de voet is gelopen, is de Heilige God Zelf. Over Hem heeft de satan en zijn engelen uiteraard geen enkele macht integendeel, de satan siddert voor Jahweh. Zodra wij dus in het vooruit gesteld krijgen door Christus 'als Jahweh' te worden, reageert de vijand des te heftiger. Velen uit de beginjaren na Pinksteren zijn uitsluitend hierom vervolgt en zijn erom vermoord. (Hand.8:1) De Heer Jezus had reeds geprofeteerd dat zoals de zondaars met Hem gedaan hebben, ze ook met de rest van Gods Lichaam zullen doen. (Joh.15:20-21)

‘Christen’ zijn is voor de boze geesten nauwelijks een bedreiging, dit woord gaat ook aan de kern van het Evangelie voorbij. Het woord ‘christen’ is een scheldnaam, die eveneens in de beginjaren tijdens de vervolgingen door ongelovige zondaars aan de leden van Christus werd gegeven. Deze vervolgers en geweldenaars, die net als Paulus zich geen voorstelling konden maken dat zij Christus Zelf vervolgden, noemden de leden van hetzelfde Lichaam niet ook Christus maar ‘christenen’, sympathiserende aanhangers. Voor hen bestond Christus niet meer, die was immers te Jeruzalem geëxecuteerd. De massa der christenen vormen met elkaar het ‘christendom’ en dat vindt de duivel prima, zolang ze maar dom blijven en niet aan God gelijk worden.

De Heer Jezus had reeds voorzegt dat zodra duidelijk was geworden dat mensen goden kunnen worden, er zeer velen zullen zijn die dit aanspreekt en zich er met geweld naar uitstrekken. (Matt.11:12) Deze lieden lopen echter een groot risico doordat zij wel ‘hogerop’ komen en meer dan alleen maar mens van vlees en bloed zullen zijn, maar men wil niet tot Christus behoren en niet zoals de Heer Jezus in alles wat Hij deed voor 100% afhankelijk zijn van de Heilige Geest van de Vader. Deze mensen zijn in feite machtswellustelingen die net als de boze ook proberen als God te worden maar zij klimmen daartoe binnen langs illegale weg, niet via Jezus Christus en missen dus ook Zijn bruiloftskleed. (Matt.22:11) Zij willen net als satan macht en willen meer zijn dan hun naasten om zo over hen te kunnen heersen. Dit in tegenstelling tot wat Jezus Christus heeft laten zien, die zette Zijn leven in om God en de zwakke mens te dienen. Wij die van Christus zijn kennen de stem van onze Heiland en volgen ook hierin Zijn voetsporen, wij blijven in Hem en daardoor nederig. (Matt.11:29)

‘Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaadje, dat iemand nam en in zijn akker zaaide. Het is wel het kleinste van alle zaden, maar als het volgroeid is, is het groter dan de tuingewassen en het wordt een boom, zodat de vogelen des hemels in zijn takken kunnen nestelen.’ (Matt.13:31b-32) Het is niet de bedoeling dat het bij ons kleine menselijke geloof blijft, maar dat ons geloof wordt ‘omgevormd’ in het geloof van God, vanaf het moment dat wij Zijn Heilige Geest ontvangen. Doordat wij bij het geestelijk opwassen door God worden geleid, krijgen wij tevens beschikking over Zijn geloof. Toen wij nog op het menselijke niveau bezig waren geloofden wij eveneens op menselijk niveau. Nu wij door Christus tot Gods Partner worden omgevormd, komen wij in het bezit van het geloof dat God heeft en dat vele malen groter en sterker is dan dat van een mens. Ons geloof begon bij het horen van de woorden van Jezus Christus en was toen nog gering, te vergelijken met een klein struikje of zelfs maar een zaadje. Nu de voorzeggingen van de Heer Jezus in vervulling gaan, dat Zijn Geest ons nu leidt in de volle waarheid, groeit ditzelfde geloof in kracht uit tot een boom. (Joh.16:13) Deze geloofskracht overstijgt dat van de natuurlijke mens, omdat dit Gods geloof is en wij weten dat door dit grote geloof voor God alle dingen mogelijk zijn. (Matt.19:26). Wat klein begon als een struik is nu veranderd in een boom, daarmee is de omvorming van de gelovige mens tot God volledig geschied. Wie echter buiten Jezus Christus om God wil worden, die komt het Koninkrijk der hemelen langs illegale weg binnen. Deze mensen zijn wel verbonden met een ‘hogere macht’ uit de hemel, maar dan die uit het rijk der duisternis. Hierdoor is men dikwijls ‘para’ normaal geworden en is men soms tot bijzondere dingen in staat. (2Tess.2:9) Hun liefde tot God om Zijn Zoon Jezus Christus te volgen, vervullen zij echter in het geheel niet waardoor zij tenslotte door de dienende engelen van God zullen worden uitgeworpen. (Matt.22:11-13)

Wie Christus volgt zal door Hem volkomen worden en de liefde tot God de Vader zal almaar groter worden doordat de schapen van de Goede Herder zich continu afhankelijk weten van de Geest der Waarheid. Zij zijn in de ogen van Jahweh Zijn liefdevolle kinderen die Hij het Koninkrijk heeft beschikt. (Luc.12:32)

Het kenmerk van een waarachtig en liefdevol kind is dat het graag afhankelijk wil zijn van zijn ouders, volkomen op hen vertrouwt en al het goede dat zij te bieden hebben uit hun hand wil ontvangen. Zij proberen nooit tegen de wil van hun ouders om zelf iets te ondernemen, maar volgen ook als zij 'groot' zijn de ouderlijke wil. Mede hierom sprak Jezus over hen die Hem liefhebben en als een kind van Hem afhankelijk willen zijn: 'Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet; want voor zodanigen is het Koninkrijk Gods.' (Luc.18:16)

Zij zullen net als de Meester Zelf wanneer zij volkomen en onberispelijk geworden zijn, alle macht en Kracht afstaan aan de Vader en zich in nederige gehoorzaamheid voor de Allerhoogste buigen. Amen. Wie van Christus zijn en Hem liefhebben willen net als Hij, dat niet hun wil maar de wil van de Vader zal geschieden, hierdoor blijven zij voor alle eeuwigheden in het licht en het leven van de enige Almachtige God. Twee van onze dochters zijn actief in het onderwijs en de jongste van hen richt zich daarbij speciaal op groep 1 en 2, de hele kleintjes dus. Dikwijls kwam zij van een stage-adres thuis om vol blijdschap te vertellen hoe geweldig het is om met deze kleine mensjes om te gaan en ze in alle dingen te begeleiden en te helpen. Het talent dat zij als kinderjuf heeft is vooral ontstaan vanuit haar liefde voor kinderen, dit maakt het haar mogelijk om haar werk zo goed te doen.

Zo ging het ook toen de Heer Jezus op aarde tussen de mensenkinderen Zijn Evangelie verkondigde. In ons die in Zijn ogen allemaal heel klein waren, ziet Hij in de Geest reeds de volgroeide geestelijke mens voor Zich, aan God

gelijk. De Heer Jezus is de goede Herder, Hij kent ieder van ons bij naam en Hij weet hoe kostbaar wij zijn. Dit is de grondslag voor Zijn onmetelijke liefde jegens ons én voor hen die nu nog onwetend in de wereld zijn, doch die Hij ook aan Zijn kudde wil toevoegen om langs die weg met God Zelf één te worden. (Joh.10:16)

(Dit pdf-bestand van berg der goden, kunt u als bijlage per email versturen naar uw vrienden en bekenden.)